

3. Слободян О.А. Цивільно-правове регулювання управління пайовим інвестиційним фондом: автореф. дис. канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 «Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право» / О.А. Слободян – Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, Київ, 2013. – 22 с .

4. Шацька З.Я. Ганзюк Т.Д. Інвестиційна діяльність підприємств в Україні: сучасний стан та шляхи покращення / З.Я. Шацька, Т.Д. Ганзюк. – Міжнародна науково-практична студентська конференція «Наукові розробки молоді на сучасному етапі». – 28 квітня 2016. – Київ, КНУТД. – 1 с.

УДК 664.013

Шацька М.С., студентка,
Мельник А.О., д.е.н., доцент, завідувач кафедри бізнес-економіки та туризму
Київський національний університет технологій та дизайну

ВИДИ ТА НАПРЯМИ ІНТЕГРАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах глобальних відносин в економіці України відбувається трансформація промислового виробництва, метою якої є створення конкурентоспроможних підприємств, інтегрованих в світову економіку. В таких умовах підприємства різних організаційно-правових форм в якості одного з механізмів адаптації виробничо-економічних систем [3] задля досягнення своїх цілей об'єднують зусилля на тимчасовій або постійній основі, що називається інтеграція. Виходячи з того, що процес інтеграції може відбуватися в різних формах у просторі і часі, то це зумовлює різні види та напрями інтеграції сучасних підприємств, а саме: горизонтальна, вертикальна, конгломератна та глобальна інтеграція.

Горизонтальна інтеграція (horizontal integration) – це придбання фірмою або постановка під контроль ряду підприємств-конкурентів [1, с. 508]. За таким способом об'єднуються підприємства в межах однієї галузі, що працюють на однаковій стадії виробничого процесу.

Вертикальна інтеграція (vertical integration) – об'єктивно зумовлена рівнем розвитку продуктивних сил послідовність ступенів єдиного технологічного процесу, яка може поєднувати в реальний вертикальний ланцюг різні підприємства, незалежно від права і форм власності і може здійснюватися у двох напрямках: прямому та зворотньому. При прямій вертикальній інтеграції (forward integration) відбувається розвиток бізнесу в ланцюжку постачань.

Конгломератна інтеграція – це процес, що включає в себе об'єднання підприємств, які включені в непов'язаний між собою бізнес. Тобто вони можуть об'єднуватися не тільки по горизонталі, але і по вертикалі – корпоративний, регіональний, національний і міждержавні рівні, причому по вертикалі можуть формуватися структури, минаючи зазначені етапи і входити до складу міжкrajінових підприємницьких структур.

Глобальна інтеграція передбачає об'єднання держав як суб'єктів колективної волі для реалізації спільних інтересів в економічній, соціальній сферах, які і визначають критерії взаємозв'язку і взаємодії між державами [2]. В результаті глобальної інтеграції на рівні підприємств утворилися великі транснаціональні корпорації. За даними американського ділового журналу Fortune, який щорічно публікує світовий рейтинг «Fortune Global 500», в світі налічується 500 великих транснаціональних компаній [4]. До аналізу беруться тільки ті світові корпорації, обсяг продажів яких становить не менше 1 млрд. дол. і вартість акцій яких становить не менше 5 дол. за одиницю, а також які доступні для інвесторів в США. Наслідки інтеграції для України будуть неоднозначними, інтеграційні вектори є різноманітними [5].

Яка найбільш ефективна форма інтеграції для вітчизняних підприємств? Які наслідки отримає Україна у результаті інтеграції? Ці питання потребують більш глибоких досліджень і будуть нами розглянуті у подальшому.

Література

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і гол. ред. В. Т. Бусел. Ірпінь : ВТФ «Перун», 2005. 1728 с. URL: [http://padaread.com/?book=50054"\);&pg=507](http://padaread.com/?book=50054), с. 508

2. Войтович Р. В. Глобальна інтеграція як нова форма суспільного розвитку. URL: <http://academy.gov.ua/ej/ej12/txts/10vrvfsr.pdf>

3. Мельник А.О. Проблеми реалізації механізмів адаптації виробничо-економічних систем // Вісник Технологічного університету Поділля, 2003. – № 5, Ч. 2, Т. 2. – С. 316-319.

4. Шацька З. Я. Глобальні підприємства: досвід функціонування та перспективи розвитку. Науковий журнал «Virtus». 2016. №5. URL: <http://conference-ukraine.com.ua/index.php?id=virtus>

5. Мельник А.О. Україна у світових інтеграційних процесах / А.О. Мельник // Економіка і фінанси, 2014. – №3. – С. 75–84.

УДК 338.001.36

Юрченко М.М., студент, Шацька З.Я., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

Для розв'язання глобальних проблем людство має в розпорядженні достатні науково-технічні і матеріальні досягнення, напрацьовані відповідні форми [1], однією з яких є креативна економіка. Креативна економіка – це особливий сектор економіки, до якого зараховують різні ринки в залежності від класифікаційних факторів, які базуються на використанні людських знань і умінь у продукуванні нових і креативних продуктів. Продукти креативної економіки – товари та послуги, поява яких неможлива без активного залучення їх творця. Креативна економіка, джерелом поширення якої виступають інтелектуальні ресурси, інновації та глобалізаційні процеси – це один з інтенсивно зростаючих секторів світової економіки не тільки з точки зору отримання доходу, але і створення робочих місць, експортних надходжень. Людська творчість та інновації є ключовими факторами розвитку становлення нових галузей, і важелем розвитку у XXI столітті.